2025/2441

10.12.2025.

UREDBA (EU) 2025/2441 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. studenoga 2025.

o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([1]),

budući da:

(1) U Uredbi (EU) 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) navode se treće zemlje čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica („obveza posjedovanja vize”) i treće zemlje čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize za boravke od najviše 90 dana unutar bilo kojeg razdoblja od 180 dana („izuzeće od obveze posjedovanja vize”).

(2) Putovanje bez vize donosi znatne koristi i Uniji i trećim zemljama. Gospodarski, društveni i kulturni odnosi s trećim zemljama stvaraju blagostanje te na međunarodnoj razini promiču otvorenu i slobodnu prirodu Unije kao područja slobode, sigurnosti i pravde. Zajednička vizna politika Unije u tom je pogledu kamen temeljac njezine suradnje s trećim zemljama. Istodobno, geopolitički kontekst koji se stalno mijenja donosi nove izazove povezane s putovanjem bez vize. Kako bi se odgovorilo na te nove izazove i na širi raspon rizika povezanih s nezakonitim migracijama, javnim poretkom i sigurnosti koji proizlaze iz trećih zemalja navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) 2018/1806 („treće zemlje izuzete iz viznog režima”), trebalo bi ojačati i učiniti učinkovitijim mehanizam za privremenu suspenziju izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje izuzete iz viznog režima („mehanizam suspenzije”).

(3) Primjenu mehanizma suspenzije trebalo bi olakšati osobito proširenjem mogućih razloga za njegovo pokretanje, prilagodbom relevantnih pragova i postupaka te jačanjem obveza Komisije u pogledu praćenja i izvješćivanja.

(4) Unija je s trećim zemljama izuzetima iz viznog režima sklopila niz sporazuma o izuzeću od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak i u budućnosti bi mogla sklopiti još takvih sporazuma. Ako se mehanizam suspenzije pokrene u odnosu na treću zemlju s kojom je Unija sklopila takav sporazum, trebao bi se primjenjivati ne dovodeći u pitanje relevantne odredbe o razlozima za suspenziju i postupcima utvrđene u dotičnom sporazumu. Prema tome, kako bi suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize u skladu s pravom Unije proizvodila učinke u skladu s međunarodnim obvezama Unije, primjena relevantnog sporazuma mora se istodobno suspendirati odlukom Vijeća.

(5) Zbog potrebe da se osigura trenutan i prikladan odgovor na hibridne prijetnje koji je u skladu s pravom Unije i međunarodnim obvezama Unije, trebalo bi biti moguće pokrenuti mehanizam suspenzije ako postoje rizici ili prijetnje za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica koji proizlaze iz hibridnih prijetnji kao što su slučajevi instrumentalizacije migranata pod pokroviteljstvom države, kao što je navedeno u Uredbi (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), sa svrhom destabilizacije ili podrivanja društva i ključnih institucija.

([1]) Stajalište Europskog parlamenta od 7. listopada 2025. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 17. studenoga 2025.

([2]) Uredba (EU) 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303, 28.11.2018., str. 39., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L, 2024/1359, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Od ključne je važnosti moći imati potpuno povjerenje u putne, osobne i temeljne isprave koje izdaju treće zemlje izuzete iz viznog režima. Također je od ključne važnosti da se takve isprave ne mogu lako falsificirati ili krivotvoriti. S obzirom da bi sustavni nedostatci u pravu ili postupcima u području sigurnosti isprava trećih zemalja izuzetih iz viznog režima mogli dovesti do rizika ili prijetnji za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica, trebalo bi biti moguće zbog toga pokrenuti mehanizam suspenzije.

(7) Programi za dodjelu državljanstva ulagateljima koje provode treće zemlje izuzete iz viznog režima omogućuju putovanje u Uniju bez vize državljanima trećih zemalja koji bi inače podlijegali obvezi posjedovanja vize. U sklopu programa za dodjelu državljanstva ulagateljima državljanstvo se osobi dodjeljuje u zamjenu za unaprijed utvrđena plaćanja ili ulaganja bez postojanja ikakve stvarne veze te osobe s dotičnom trećom zemljom. Iako Unija poštuje pravo suverenih zemalja da odlučuju o vlastitim postupcima naturalizacije, treće zemlje izuzete iz viznog režima trebalo bi odvratiti od korištenja bezviznog pristupa Uniji kao alata za poticanje pojedinačnih ulaganja u zamjenu za državljanstvo. Osim toga, nedostatak sveobuhvatnih sigurnosnih provjera, postupaka provjere (eng. *vetting procedures*) i dužne pažnje od strane takvih trećih zemalja u pogledu programâ za dodjelu državljanstva ulagateljima predstavlja nekoliko ozbiljnih sigurnosnih rizika za građane Unije, kao što su oni koji proizlaze iz pranja novca i korupcije. Kako bi se spriječila upotreba bezviznog pristupa Uniji u tu svrhu, trebalo bi biti moguće suspendirati izuzeće od obveze posjedovanja viza za treću zemlju koja odluči provoditi programe za dodjelu državljanstva ulagateljima, u okviru kojih se državljanstvo dodjeljuje osobi bez postojanja ikakve stvarne veze te osobe s tom trećom zemljom.

(8) Vizna politika treće zemlje izuzete iz viznog režima koja nije usklađena s viznom politikom Unije u pogledu popisa trećih zemalja izuzetih iz viznog režima mogla bi dovesti do nezakonitih migracija u Uniju, posebno ako je dotična treća zemlja u neposrednoj zemljopisnoj blizini Unije. Stoga bi trebalo biti moguće pokrenuti mehanizam suspenzije kad, nakon procjene, Komisija zaključi da bi takva neusklađenost vizne politike treće zemlje mogla dovesti do znatnog povećanja broja državljana ostalih trećih zemalja koji zakonito stižu na državno područje te treće zemlje te zatim nezakonito ulaze na državno područje država članica.

(9) Uredbom (EU) 2018/1806 utvrđuju se treće zemlje čiji državljani podliježu obvezi posjedovanja vize ili su izuzeti od te obveze. Neki od kriterija korištenih u svrhu procjene primjerenosti odobravanja izuzeća od obveze posjedovanja vize odražavaju se u razlozima za suspenziju sadržanima u drugim odredbama te uredbe, čime se osigurava veza između kriterija za odobravanje izuzeća od obveze posjedovanja vize i razloga za suspenziju. Mehanizmom suspenzije kako je revidiran ovom Uredbom stoga bi se trebala predvidjeti i mogućnost suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize ako dođe do pogoršanja vanjskih odnosa Unije s nekom trećom zemljom izuzetom iz viznog režima uzrokovanog ozbiljnim kršenjima načela utvrđenih u Povelji Ujedinjenih naroda, teškim kršenjima temeljnih sloboda ili obveza koje proizlaze iz međunarodnog prava o ljudskim pravima ili međunarodnog humanitarnog prava, ozbiljnim povredama međunarodnog prava i međunarodnih pravnih standarda, nepoštovanjem odluka i presuda međunarodnih sudova ili neprijateljskim djelovanjem počinjenim protiv Unije ili država članica s ciljem destabilizacije ili podrivanja društva ili institucija koje su ključne za javni poredak i unutarnju sigurnost Unije ili država članica. Takvo neprijateljsko djelovanje moglo bi biti posljedica vanjskog uplitanja u političke procese, gospodarske prisile, kibernetičkih operacija, industrijske špijunaže ili sabotaže kritične infrastrukture. Nadalje, s obzirom na to da će to utjecati na vanjske odnose Unije u cjelini, pokretanje mehanizma suspenzije zbog pogoršanja vanjskih odnosa Unije s trećom zemljom izuzetom iz viznog režima trebalo bi biti u isključivoj nadležnosti Komisije, nakon savjetovanja s državama članicama. Osim toga, ako Komisija razmatra suspenziju izuzeća od obveze posjedovanja vize zbog tog razloga, u svojoj procjeni trebala bi uzeti u obzir mogući učinak suspenzije na državljane dotične treće zemlje.

(10) Sporazumi o izuzeću od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak sklopljeni s trećim zemljama izuzetima iz viznog režima mogli bi uključivati razloge za suspenziju koji se razlikuju od onih koji su navedeni u mehanizmu suspenzije. Slijedom toga, mehanizam suspenzije trebalo bi biti moguće pokrenuti i na temelju tih razloga. Međutim, primjena razloga za suspenziju utvrđenih u sporazumima o izuzeću od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak trebala bi biti ograničena na područje primjene tih sporazuma.

(11) Komisija bi trebala pojedinačno ocjenjivati pragove za pokretanje mehanizma suspenzije u slučaju znatnog povećanja broja državljana treće zemlje izuzete iz viznog režima kojima je odbijen ulazak na državno područje države članice ili za koje je ustanovljeno da neovlašteno borave na državnom području države članice, povećanja broja zahtjeva za azil državljana treće zemlje izuzete iz viznog režima za koje je stopa priznavanja niska ili broja teških kaznenih djela povezanih s državljanima treće zemlje izuzete iz viznog režima. Komisija bi posebno trebala moći ocijeniti postoje li, u slučajevima o kojima su je obavijestile države članice ili na temelju vlastite analize, posebne okolnosti koje bi opravdale primjenu pragova koji su niži ili viši od onih navedenih u relevantnim odredbama Uredbe (EU) 2018/1806. Komisija bi u svojoj procjeni trebala, između ostalog, uzeti u obzir broj neovlaštenih prelazaka vanjskih granica država članica, broj neutemeljenih zahtjeva za azil ili broj kaznenih djela povezanih s državljanima treće zemlje izuzete iz viznog režima u odnosu na broj i veličinu pogođenih država članica te učinak tih brojki na cjelokupnu migracijsku situaciju, funkcioniranje sustavâ azila ili unutarnju sigurnost pogođenih država članica. Komisija bi također trebala uzeti u obzir mjere koje je dotična treća zemlja poduzela kako bi ispravila situaciju. Komisija bi prije donošenja relevantnog pravnog akta trebala temeljito procijeniti nužnost, proporcionalnost i posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize.

(12) U svrhu obavješćivanja Komisije o okolnostima koje bi mogle predstavljati razlog za suspenziju države članice trebale bi moći uzeti u obzir referentna razdoblja dulja od dva mjeseca kako bi utvrdile ne samo iznenadne promjene relevantne situacije, nego i dugoročnije trendove, u trajanju do 12 mjeseci, kojima bi se moglo opravdati pokretanje mehanizma suspenzije.

(13) Kad god to smatra potrebnim ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća, Komisija bi trebala izvijestiti Europski parlament i Vijeće o ishodu svojeg sustavnog praćenja izuzeća od obveze posjedovanja vize u odnosu na sve treće zemlje izuzete iz viznog režima, na temelju, među ostalim, podataka iz informacijskih sustava Unije, kao što su sustav ulaska/izlaska, uspostavljen Uredbom (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]), i Europski sustav za informacije o putovanjima i odobravanju putovanja, uspostavljen Uredbom (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]), te podataka tijela, ureda i agencija Unije. U tim bi se izvješćima naglasak trebao staviti na treće zemlje izuzete iz viznog režima koje, u skladu s analizom Komisije, više ne ispunjavaju kriterije za odobravanje izuzeća od obveze posjedovanja vize na temelju Uredbe (EU) 2018/1806 koji su relevantni za razloge za suspenziju ili na treće zemlje izuzete iz viznog režima koje predstavljaju posebne probleme koji bi, ako se ne riješe, mogli dovesti do pokretanja mehanizma suspenzije. Osobito je primjereno da Komisija razmotri izvješćivanje o trećim zemljama koje su nedavno navedene u Prilogu II. Uredbi (EU) 2018/1806 bez provođenja dijaloga o liberalizaciji viznog režima s Unijom, ako to smatra potrebnim, a posebno u prvim godinama nakon stupanja na snagu pravnog akta kojim se predviđa izuzeće od obveze posjedovanja viza za takvu treću zemlju.

(14) Ako se mehanizam suspenzije pokrene zbog toga što treća zemlja izuzeta iz viznog režima s kojom je uspješno zaključen dijaloga o liberalizaciji viznog režima nije ispunila posebne zahtjeve u pogledu vanjskih odnosa ili temeljnih prava koji su se koristili u svrhu procjene primjerenosti odobravanja njezinim državljanima izuzeća od obveze posjedovanja vize ili zbog pogoršanja vanjskih odnosa Unije s tom trećom zemljom izuzetom iz viznog režima, Komisija bi trebala dati prednost ciljanom pristupu. U okviru takvog pristupa Komisija bi trebala primijeniti suspenziju prije svega na pojedince na vodećim položajima, kao što su članovi službenih izaslanstava te treće zemlje, članovi lokalnih, regionalnih i nacionalnih vlada te treće zemlje, zastupnici u parlamentima te treće zemlje ili visokorangirani javni ili vojni dužnosnici te treće zemlje, čime bi se negativne posljedice za opće stanovništvo te treće zemlje svele na najmanju moguću mjeru. Komisija bi trebala kontinuirano pratiti je li pokretanjem mehanizma suspenzije postignut željeni rezultat te o tome redovito izvješćivati Europski parlament i Vijeće.

([4]) Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327, 9.12.2017., str. 20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Uredba (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) br. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236, 19.9.2018., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Ako je odluka o privremenoj suspenziji izuzeća od obveze posjedovanja vize donesena zbog toga što treća zemlja izuzeta iz viznog režima s kojom je uspješno zaključen dijalog o liberalizaciji viznog režima nije ispunila posebne zahtjeve u pogledu vanjskih odnosa ili temeljnih prava koji su se koristili u svrhu procjene primjerenosti odobravanja izuzeća od obveze posjedovanja vize ili zbog pogoršanja vanjskih odnosa Unije s tom trećom zemljom izuzetom iz viznog režima, a ta je odluka usmjerena na kategorije državljana te treće zemlje na vodećim položajima, države članice trebale bi poduzeti sve potrebne korake kako ne bi predvidjele iznimke od privremene obveze posjedovanja vize tijekom cijelog trajanja privremene suspenzije.

(16) Ako Komisija razmatra suspendiranje izuzeća od obveze posjedovanja vize na temelju vlastite analize ili slijedom obavijesti države članice, u svojoj procjeni trebala bi uzeti u obzir učinak suspenzije na civilno društvo u dotičnoj trećoj zemlji, posebno ako se stanje u pogledu ljudskih prava u toj trećoj zemlji pogoršalo.

(17) Ako je donesena odluka o privremenoj suspenziji izuzeća od obveze posjedovanja viza za treću zemlju, trebao bi postojati odgovarajući vremenski okvir za pojačani dijalog između Komisije i dotične treće zemlje čiji je cilj ispraviti okolnosti koje su dovele do suspenzije. U tu svrhu trajanje privremene suspenzije donesene provedbenim aktom trebalo bi biti 12 mjeseci, s mogućnošću produljenja za dodatna 24 mjeseca delegiranim aktom. Prilikom donošenja takvog delegiranog akta, važno je da Komisija detaljno objasni ishod pojačanog dijaloga s dotičnom trećom zemljom, mjere koje je donijela ta treća zemlja i mjere koje su donijele dotične države članice te razloge zbog kojih se smatra da okolnosti koje su dovele do privremene suspenzije nisu ispravljene. Ako se rješenje ne pronađe prije isteka razdoblja primjene delegiranog akta, a Komisija predstavi zakonodavni prijedlog za premještanje upućivanja na dotičnu treću zemlju iz Priloga II. u Prilog I. Uredbi (EU) 2018/1806, Komisija bi trebala donijeti delegirani akt kojim se privremena suspenzija produljuje do stupanja na snagu donesenog zakonodavnog prijedloga. To produljenje, međutim, ne bi trebalo biti dulje od 24 mjeseca.

(18) Ako je provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje donesen zbog toga što ta treća zemlja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize zahvaljujući uspješnom zaključenju dijaloga o liberalizaciji viznog režima nije ispunila posebne zahtjeve u pogledu vanjskih odnosa ili temeljnih prava koji su se koristili u svrhu procjene primjerenosti odobravanja njezinim državljanima izuzeća od obveze posjedovanja vize ili zbog pogoršanja vanjskih odnosa Unije s tom trećom zemljom, a te okolnosti i dalje postoje, Komisija bi trebala moći odlučiti da se delegirani akt o produljenju suspenzije primjenjuje samo na određene kategorije državljana treće zemlje, uzimajući u obzir posebne okolnosti slučaja i načelo proporcionalnosti. Ako se prije isteka razdoblja primjene tog delegiranog akta ne pronađe rješenje, Komisija bi trebala ponovno procijeniti situaciju te bi trebala moći odlučiti dodatno produljiti suspenziju dodatnim delegiranim aktom koji se primjenjuje na utvrđene kategorije državljana treće zemlje.

(19) Kada je to opravdano zbog hitnosti slučaja, na primjer radi sprečavanja masovnog priljeva državljana trećih zemalja koji nezakonito stižu na državno područje država članica ili ozbiljne štete za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica, predsjednik odbora osnovanog na temelju Uredbe (EU) 2018/1806 koji pomaže Komisiji trebao bi razmotriti skraćenje roka za sazivanje sastanka odbora i primjenu pisanog postupka kako je predviđeno Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([6]) jer bi se tako tom odboru omogućilo da da mišljenje brže nego što bi inače bio slučaj.

(20) Privremenu suspenziju izuzeća od obveze posjedovanja vize trebalo bi ukinuti kad god se okolnosti koje su dovele do suspenzije isprave prije isteka razdoblja suspenzije. U tu bi svrhu Komisija trebala donijeti provedbeni akt prije isteka razdoblja suspenzije kada je to razdoblje utvrđeno u provedbenom aktu ili delegirani akt prije isteka razdoblja suspenzije kada je to razdoblje utvrđeno u delegiranom aktu.

([6]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ([7]); Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(22) U pogledu Islanda i Norveške ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([8]), koje pripadaju području iz članka 1. točaka B i C Odluke Vijeća 1999/437/EZ ([9]).

(23) U pogledu Švicarske ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma potpisanog između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([10]), koje pripadaju području iz članka 1. točaka B i C Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ([11]).

(24) U pogledu Lihtenštajna ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([12]), koje pripadaju području iz članka 1. točaka B i C Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU ([13]).

(25) U pogledu Cipra ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 3. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2003.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2018/1806 mijenja se kako slijedi:

1. članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 8.*

1. Odstupajući od članka 4., izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. može se privremeno suspendirati, na temelju relevantnih i objektivnih podataka, u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima u člancima od 8.a do 8.f („mehanizam suspenzije”).

([7]) Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([8]) SL L 176, 10.7.1999., str. 36., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

([11]) Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([12]) SL L 160, 18.6.2011., str. 21., ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj

([13]) Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Mehanizam suspenzije može se pokrenuti obaviješću države članici Komisiji u skladu s člankom 8.b ili na temelju analize Komisije u skladu s člankom 8.c.

2. Ako je sklopljen sporazum o izuzeću od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak između Unije i treće zemlje navedene u Prilogu II., članci 8.a, 8.e i 8.f ove Uredbe primjenjuju se ne dovodeći u pitanje relevantne odredbe o razlozima za suspenziju i postupcima utvrđene u tom sporazumu.";

2. umeću se sljedeći članci:

„Članak 8.a

1. Mehanizam suspenzije može se pokrenuti na temelju bilo kojeg od sljedećih razloga:

(a) znatnog povećanja broja državljana treće zemlje navedene u Prilogu II. kojima je odbijen ulazak na državno područje države članice ili za koje je ustanovljeno da neovlašteno borave na državnom području države članice;

(b) znatnog povećanja broja zahtjeva za azil državljana treće zemlje navedene u Prilogu II. za koje je stopa priznavanja niska;

(c) smanjenja suradnje s trećom zemljom navedenom u Prilogu II. na ponovnom prihvatu ili drugih slučajeva nesuradnje u pogledu ponovnog prihvata;

(d) povećanog rizika ili neposredne prijetnje za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica u vezi s trećom zemljom navedenom u Prilogu II., posebno ako to proizlazi iz bilo kojeg od sljedećih elemenata:

i. znatnog povećanja broja teških kaznenih djela povezanih s državljanima te treće zemlje, što je potkrijepljeno objektivnim, konkretnim i relevantnim informacijama i podacima koje su dostavila nadležna tijela;

ii. hibridnih prijetnji;

iii. sustavnih nedostataka u pravu ili postupcima u području sigurnosti isprava;

(e) programa za dodjelu državljanstva ulagateljima koji provodi treća zemlja navedena u Prilogu II., u okviru kojeg se državljanstvo osobi dodjeljuje u zamjenu za unaprijed utvrđena plaćanja ili ulaganja, bez ikakve stvarne veze te osobe s tom trećom zemljom;

(f) neusklađenosti vizne politike treće zemlje navedene u Prilogu II. s viznom politikom Unije što bi, posebno zbog geografske blizine te treće zemlje Uniji, moglo dovesti do znatnog povećanja broja državljana ostalih trećih zemalja koji nezakonito ulaze na državno područje država članica nakon što su boravili na državnom području te treće zemlje ili prošli kroz njega;

(g) neusklađenosti takve treće zemlje s posebnim zahtjevima koji se temelje na članku 1. a koji su se koristili u svrhu procjene primjerenosti odobravanja izuzeća od obveze posjedovanja vize njezinim državljanima u odnosu na treće zemlje navedene u Prilogu II. nakon uspješnog zaključenja dijaloga o liberalizaciji viznog režima s Unijom;

(h) pogoršanja vanjskih odnosa Unije s trećom zemljom navedenom u Prilogu II. uzrokovanog:

i. ozbiljnim kršenjem načela utvrđenih u Povelji Ujedinjenih naroda od strane te treće zemlje;

ii. teškim kršenjem temeljnih sloboda ili obveza koje proizlaze iz međunarodnog prava o ljudskim pravima ili međunarodnog humanitarnog prava od strane te treće zemlje;

iii. ozbiljnim kršenjem međunarodnog prava i međunarodnih pravnih standarda od strane te treće zemlje;

iv. nepoštovanjem odluka i presuda međunarodnih sudova od strane te treće zemlje; ili

v. neprijateljskim djelovanjem te treće zemlje protiv Unije ili država članica s ciljem destabilizacije ili podrivanja društva ili institucija koje su ključne za javni poredak i unutarnju sigurnost Unije ili država članica;

(i) bilo kojeg drugog razloga za suspenziju utvrđenog u sporazumu o izuzeću od obveze posjedovanja vize za kratkotrajni boravak sklopljenom između Unije i treće zemlje navedene u Prilogu II., koji je ograničen na područje primjene dotičnog sporazuma.

2. Za potrebe stavka 1. točaka (a) i (b) te točke (d) podtočke i. i stavka 4. ovog članka znatnim povećanjem smatra se povećanje koje prelazi prag od 30 %, osim ako Komisija na temelju vlastitog ispitivanja u skladu s člankom 8.b stavkom 5. ili vlastite analize iz članka 8.c stavka 2. zaključi da je u konkretnom slučaju primjenjiv drugačiji prag. Komisija mora na odgovarajući način obrazložiti svaki takav zaključak.

Do 31. prosinca 2028. Komisija procjenjuje kako je prag utvrđen u prvom podstavku proveden te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi rezultate te procjene. U procjeni se poseban naglasak stavlja na to je li prag relevantan za potrebe mehanizma suspenzije.

3. Za potrebe stavka 1. točke (b) ovog članka niskom stopom priznavanja smatra se stopa priznavanja zahtjeva za azil koja je manja od 20 %, osim ako Komisija na temelju vlastitog ispitivanja u skladu s člankom 8.b stavkom 5. ili analize iz članka 8.c stavka 2. zaključi da je u konkretnom slučaju primjenjiva drugačija stopa priznavanja. Komisija mora na odgovarajući način obrazložiti svaki takav zaključak.

4. Za potrebe stavka 1. točke (c) smanjenje suradnje s trećom zemljom navedenom u Prilogu II. na ponovnom prihvatu smatra se znatnim povećanjem, koje je potkrijepljeno odgovarajućim podacima, stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvat koje je država članica podnijela toj trećoj zemlji za njezine državljane ili, ako je sporazumom o ponovnom prihvatu sklopljenim između Unije ili te države članice i te treće zemlje tako predviđeno, za državljane trećih zemalja koji su prošli kroz tu treću zemlju.

5. Za potrebe stavka 1. točke (c) sljedeći se slučajevi mogu smatrati drugim slučajevima nesuradnje u pogledu ponovnog prihvata:

(a) odbijanje obrade zahtjeva za ponovni prihvat ili njihova nepravodobna obrada, uključujući nepružanje pomoći u identifikaciji državljana trećih zemalja za koje je država članica podnijela zahtjeve za ponovni prihvat ili stvaranje drugih trajnih praktičnih prepreka u pogledu izvršenja vraćanja;

(b) nepravodobno izdavanje putnih isprava za potrebe vraćanja državljana trećih zemalja u rokovima koji su utvrđeni u sporazumu o ponovnom prihvatu s trećom zemljom navedenom u Prilogu II. ili odbijanje prihvaćanja europskih putnih isprava izdanih nakon isteka rokova utvrđenih u takvom sporazumu o ponovnom prihvatu;

(c) prestanak ili suspenzija sporazuma o ponovnom prihvatu sklopljenog između Unije i treće zemlje navedene u Prilogu II.

Članak 8.b

1. Država članica može obavijestiti Komisiju ako tijekom razdoblja u trajanju od 2 mjeseca do 12 mjeseci, u usporedbi s istim razdobljem prethodne godine ili s posljednja dva mjeseca prije datuma početka primjene izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. u vezi s tom državom članicom postoji jedna ili više okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) te točke (d) podtočke i.

2. Država članica može obavijestiti Komisiju o postojanju jedne ili više okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točke (d) podtočaka ii. i iii. te točaka (e), (f) i (i).

3. U obavijestima iz stavaka 1. i 2. ovog članka navode se razlozi na kojima se one temelje. U takve se obavijesti, prema potrebi, uključuje relevantne podatke i statistiku te detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem ispravljanja okolnosti koje su dovele do obavijesti. Država članica može u svojoj obavijesti odrediti kategorije državljana dotične treće zemlje koje trebaju biti obuhvaćene provedbenim aktom donesenim na temelju članka 8.e stavka 1., navodeći detaljne razloge za to.

4. Komisija o svakoj obavijesti primljenoj na temelju stavka 1. ili stavka 2. odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Komisija bez odgode ispituje svaku obavijest poslanu na temelju stavka 1. ili stavka 2. ovog članka, uzimajući u obzir:

(a) postoje li neke od okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točaka (a), (b), (c), (d), (e), (f) ili (i);

(b) broj država članica pogođenih bilo kojom od tih okolnosti;

(c) cjelokupan učinak tih okolnosti na migracijsku situaciju u Uniji prema podacima koje su dostavile države članice ili koji su dostupni Komisiji;

(d) izvješća koja su pripremili europska granična i obalna straža, uspostavljena Uredbom (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća (*), Agencija Europske unije za azil, osnovana Uredbom (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća (**), Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol), osnovana Uredbom (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća (***), ili bilo koja druga relevantna institucija, tijelo, ured ili agencija Unije ili međunarodna organizacija, ako je to potrebno zbog okolnosti pojedinog slučaja;

(e) informacije koje je neka država članica dala u svojoj obavijesti u odnosu na moguće mjere u skladu s člankom 8.e stavkom 1.;

(f) opće pitanje javnog poretka i unutarnje sigurnosti, uz savjetovanje s dotičnom državom članicom.

6. U okviru vlastitog ispitivanja u skladu sa stavkom 5. Komisija procjenjuje nužnost, proporcionalnost i posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize.

7. Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima svojeg ispitivanja u skladu sa stavkom 5.

Članak 8.c

1. Komisija redovito prati postoje li okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1.

Komisija također posebno prati nastavljaju li treće zemlje navedene u Prilogu II. nakon uspješnog zaključenja dijaloga o liberalizaciji viznog režima s Unijom ispunjavati posebne zahtjeve koji se temelje na članku 1., a koji su se koristili u svrhu procjene primjerenosti odobravanja njezinim državljanima izuzeća od obveze posjedovanja vize.

2. Nakon analize relevantnih podataka, izvješća i statistike, uključujući podatke, izvješća i statistike bilo koje od relevantnih institucija, tijela, ureda ili agencija Unije, Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće ako ima konkretne i pouzdane informacije o postojanju bilo koje od okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. Komisija potom poduzima potrebne mjere u skladu s člancima 8.e i 8.f.

Članak 8.d

1. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o praćenju koje provodi u skladu s člankom 8.c stavkom 1. u odnosu na treće zemlje navedene u Prilogu II. nakon uspješnog zaključenja dijaloga o liberalizaciji viznog režima s Unijom. To se izvješćivanje provodi najmanje jednom godišnje i tijekom razdoblja od sedam godina od datuma stupanja na snagu pravnog akta kojim se državljani dotične treće zemlje izuzimaju od obveze posjedovanja vize. Nakon tog razdoblja Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o praćenju kad god smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća. U tim se izvješćima naglasak stavlja na treće zemlje za koje Komisija, na temelju konkretnih i pouzdanih informacija, smatra da više ne ispunjavaju određene posebne zahtjeve koji se temelje na članku 1., a koji su se koristili u svrhu procjene primjerenosti odobravanja njihovim državljanima izuzeća od obveze posjedovanja vize.

2. Uz obveze izvješćivanja iz stavka 1. ovog članka, a kad god smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o praćenju koje je provela u skladu s člankom 8.c stavkom 1. u odnosu na ostale treće zemlje navedene u Prilogu II.

Članak 8.e

1. Komisija donosi provedbeni akt kojim se na razdoblje od 12 mjeseci suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje ako:

(a) je na temelju vlastitog ispitivanja u skladu s člankom 8.b stavkom 5. ili vlastite analize iz članka 8.c stavka 2. odlučila da je takvo djelovanje potrebno; ili

(b) je obična većina država članica obavijestila Komisiju o postojanju okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točke (a), (b), (c), (d), (e), (f) ili (i).

2. Pri donošenju odluke iz stavka 1. točke (a) Komisija:

(a) blisko surađuje s dotičnom trećom zemljom kako bi pronašla alternativna dugoročna rješenja u pogledu relevantne okolnosti ili relevantnih okolnosti koja predstavlja odnosno koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1.;

(b) uzima u obzir politički kontekst, predmetna gospodarska pitanja i posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za cjelokupne vanjske odnose Unije i država članica s dotičnom trećom zemljom; i

(c) uzima u obzir posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize na civilno društvo u dotičnoj trećoj zemlji, posebno ako se stanje ljudskih prava u toj trećoj zemlji pogoršalo.

3. Suspenzija predviđena u provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 1. ovog članka primjenjuje se na određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije. Pri odlučivanju o tome na koje će se kategorije suspenzija primjenjivati Komisija na temelju dostupnih informacija uključuje kategorije koje su dovoljno široke kako bi učinkovito doprinijele ispravljanju okolnosti koje su dovele do suspenzije, uz poštovanje načela proporcionalnosti i nediskriminacije u skladu s člankom 21. Povelje o temeljnim pravima Europske unije. Provedbenim aktima donesenima na temelju stavka 1. ovog članka određuje se datum od kojeg suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize počinje proizvoditi učinke.

4. Komisija podnosi nacrt provedbenog akta iz stavka 1. ovog članka odboru iz članka 11. stavka 1.:

(a) u roku od mjesec dana od:

i. primitka obavijesti države članice u skladu s člankom 8.b stavkom 1.;

ii. obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o svojoj analizi iz članka 8.c stavka 2.; ili

iii. primitka obavijesti koju je poslala obična većina država članica o postojanju okolnosti koje predstavljaju razloge iz članka 8.a stavka 1. točke (a), (b), (c), (d), (e), (f) ili (i);

(b) u roku od dva mjeseca od primitka obavijesti države članice u skladu s člankom 8.b stavkom 2.

Provedbeni akti iz stavka 1. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

5. Odstupajući od stavaka od 1. do 4. ovog članka, članka 8.b i članka 8.c stavka 2., u slučajevima opravdanima hitnošću, Komisija donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za sve ili određene kategorije državljana dotične treće zemlje na razdoblje od 12 mjeseci ako ima konkretne i pouzdane informacije o postojanju bilo koje od okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. i odluči da je potrebno brzo djelovanje. U tim se provedbenim aktima određuje datum od kojeg suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize počinje proizvoditi učinke.

Provedbeni akti iz prvog podstavka ovog stavka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2. Predsjednik odbora iz članka 11. stavka 1. razmatra skraćivanje roka za sazivanje sastanka odbora, kako je navedeno u članku 3. stavku 3. drugom podstavku Uredbe (EU) br. 182/2011, i primjenu pisanog postupka iz članka 3. stavka 5. te uredbe.

6. Ne dovodeći u pitanje članak 6., tijekom razdoblja suspenzije od kategorija državljana treće zemlje obuhvaćenih provedbenim aktom donesenim na temelju stavka 1. ili stavka 5. ovog članka zahtijeva se da posjeduju vizu pri prelasku vanjskih granica država članica.

7. Ako je Komisija donijela provedbeni akt na temelju stavka 1. ili stavka 5. ovog članka zbog razloga za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točke (g) u pogledu nepoštovanja posebnih zahtjeva u pogledu vanjskih odnosa ili temeljnih prava ili razloga iz članka 8.a stavka 1. točke (h) kojim se privremeno suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje koji imaju diplomatske putovnice, službene putovnice ili posebne putovnice, države članice ne smiju predvidjeti nove iznimke od obveze posjedovanja vize na temelju članka 6. stavka 1. točke (a). Države članice koje imaju bilateralne sporazume s dotičnom trećom zemljom poduzimaju potrebne korake kako ne bi primijenile iznimke donesene na temelju članka 6. stavka 1. točke (a).

8. Ne dovodeći u pitanje stavak 7. ovog članka, država članica koja u skladu s člankom 6. poduzme mjere kojima predviđa nove iznimke od obveze posjedovanja vize za pojedinu kategoriju državljana treće zemlje koja je obuhvaćena provedbenim aktom donesenim na temelju stavka 1. ili stavka 5. ovog članka o tim mjerama obavješćuje u skladu s člankom 12.

9. Tijekom razdoblja suspenzije Komisija uspostavlja pojačani dijalog s dotičnom trećom zemljom s ciljem ispravljanja predmetnih okolnosti. Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o napretku i ishodu dijaloga te o učinkovitosti suspenzije.

10. Ako se okolnosti koje su dovele do privremene suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize isprave prije isteka razdoblja primjene provedbenog akta donesenog na temelju stavka 1. ili stavka 5. ovog članka, Komisija donosi provedbeni akt radi ukidanja privremene suspenzije u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

Članak 8.f

1. Ako su okolnosti koje predstavljaju relevantne razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. i dalje prisutne u pogledu treće zemlje čiji su državljani obuhvaćeni provedbenim aktom donesenim na temelju članka 8.e stavka 1. ili stavka 5., Komisija najkasnije dva mjeseca prije isteka razdoblja suspenzije od 12 mjeseci predviđenog provedbenim aktom donosi delegirani akt u skladu s člankom 10. radi izmjene Priloga II. kako bi se privremeno suspendirala primjena tog priloga na razdoblje od 24 mjeseca za sve državljane te treće zemlje.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako je provedbeni akt iz članka 8.e stavka 1. ili stavka 5. kojim su obuhvaćeni državljani dotične treće države donesen zbog razloga iz članka 8.a stavka 1. točke (g) u pogledu nepoštovanja posebnih zahtjeva u pogledu vanjskih odnosa ili temeljnih prava ili zbog razloga iz članka 8.a stavka 1. točke (h), Komisija može delegiranim aktom iz stavka 1. ovog članka privremeno suspendirati primjenu Priloga II. na razdoblje od 24 mjeseca za određene kategorije državljana dotične treće zemlje, utvrđene u skladu s načelima predviđenima u članku 8.e stavku 3.

3. Izmjena iz stavka 1. provodi se tako da se pored naziva dotične treće zemlje umetne bilješka u kojoj se navodi da je izuzeće od obveze posjedovanja vize suspendirano u odnosu na tu treću zemlju te se utvrdi razdoblje trajanje suspenzije i, prema potrebi, utvrđene kategorije državljana te treće zemlje na koje se suspenzija primjenjuje. Delegirani akt proizvodi učinke od isteka razdoblja primjene relevantnog provedbenog akta iz članka 8.e stavka 1. ili stavka 5.

Članak 8.e stavak 7. primjenjuje se na odgovarajući način.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 6. i stavak 3. drugi podstavak ovog članka, tijekom razdoblja suspenzije od državljana treće zemlje obuhvaćenih delegiranim aktom donesenim na temelju stavka 1. ovog članka zahtijeva se da posjeduju vizu pri prelasku vanjskih granica država članica.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 8.e stavak 7., država članica koja u skladu s člankom 6. poduzme mjere kojima se predviđaju nove iznimke od obveze posjedovanja vize za pojedinu kategoriju državljana treće zemlje obuhvaćenu delegiranim aktom donesenim na temelju stavka 1. ovog članka o tim mjerama obavješćuje u skladu s člankom 12.

6. Prije isteka razdoblja primjene delegiranog akta donesenog na temelju stavka 1. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o privremenoj primjeni suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize, o dijalogu između Komisije i dotične treće zemlje te o mjerama poduzetima radi ispravljanja okolnosti koje su dovele do privremene suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize.

Izvješćima iz prvog podstavka može se priložiti zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I. U tom slučaju Komisija u skladu s člankom 10. donosi delegirani akt radi izmjene Priloga II. kako bi se razdoblje suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize utvrđeno u delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 1. ovog članka produljilo do stupanja na snagu izmjene kojom se upućivanje na dotičnu treću zemlju premješta u Prilog I. To produljenje ne smije premašiti razdoblje od 24 mjeseca. Bilješka kojom je upućivanje popraćeno mijenja se na odgovarajući način.

Ako je, zbog trajne prirode okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točke (g), u pogledu nepoštovanja posebnih zahtjeva u pogledu vanjskih odnosa ili temeljnih prava ili okolnosti koje predstavljaju razloge za suspenziju iz članka 8.a stavka 1. točke (h), donesen delegirani akt na temelju stavka 1. ovog članka koji se primjenjivao na temelju stavka 2. ovog članka na državljane treće zemlje koji imaju diplomatske putovnice, službene putovnice ili posebne putovnice, Komisija može u izvješću koje se odnosi na taj delegirani akt ukazati na potrebu za donošenjem dodatnog delegiranog akta radi produljenja razdoblja suspenzije za još jedno razdoblje od 24 mjeseca. U tom slučaju prvi i drugi podstavak ovog stavka primjenjuju se na odgovarajući način.

7. Ako se okolnosti koje su dovele do privremene suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize isprave prije isteka razdoblja primjene delegiranog akta donesenog na temelju stavka 1. ili stavka 5. ovog članka, Komisija u skladu s člankom 10. donosi delegirani akt radi izmjene Priloga II. kako bi ukinula privremenu suspenziju.

(*) Uredba (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2019. o europskoj graničnoj i obalnoj straži i stavljanju izvan snage uredaba (EU) br. 1052/2013 i (EU) 2016/1624 (SL L 295, 14.11.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).";

3. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 8.f dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 28. ožujka 2017. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.";

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. točke (f) i članka 8.f. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.";

(c) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Delegirani akt donesen na temelju članka 8.f stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore.".

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. studenoga 2025.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednica*
R. METSOLA	M. BJERRE